

21 жий съсъ сребро ся придобыва. Ти нѣмашь
 часть нито дѣль въ това, защото сърдце-то
 22 ти не е право прѣдъ Бога. За то покай
 ся отъ тѣзи твоѣхъ злобъ, и моли ся Богу,
 сдано бы ти ся простилъ тойзи на сърд-
 23 це-то ти помыслъ; Понеже тя гледашь че
 си мѣвъ жьлчкъ на горестъ и въ свѣрскъ на
 24 неправдъ. А отговори Симонъ и рече: „Мо-
 лѣте ся вы за мене на Господа, да мя не
 25 постигне ни едно отъ тѣя що рекохте. Тѣ
 прочее като засвидѣтелствовахъ и говори-
 хъ слово-то Господне, върнѣхъ ся въ Ие-
 русалимъ, и на много Самарійскы села про-
 повѣдахъ евангеліе-то.
 6 А ангель Господень говори на Филиппа
 и каза: Стани и иди къмъ пладне, въ пѣтъ-
 ть, който слѣзува отъ Иерусалимъ въ
 7 градъ Газа; той е пустъ. И станъ и оти-
 де; и ето, человекъ отъ Еѳіопіѣхъ, скопецъ,
 велможа на Кандакіѣхъ Еѳіопскъ-тѣхъ царицѣхъ,
 който бѣше надъ всичкѣхъ-тѣхъ нейнѣхъ хазнѣхъ;
 той хбѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся по-
 8 клони; И на вращаніе, като сѣдѣше на ко-
 лесницѣхъ-тѣхъ си, четѣше пророка Исаіѣхъ. А
 Духъ-тѣхъ рече Филиппу: Пристѣпи, и при-
 лѣни ся до тѣзи колесницѣхъ. И притече Фи-
 липпъ, и го чу като прочиташе пророка И-
 саіѣхъ, и рече: Разумѣвашъ ли това което
 четешъ? А той рече: И какъ быхъ мо-
 жалъ да разумѣхъ, ако мя не настави нѣ-
 кой? И покани Филиппа да възлѣзе и да
 сѣдне съ него. А мѣето-то на писаніе-то,
 което прочиташе, бѣше това: „Завѣдохъ
 го като овцѣ на закаланіе, и като агне без-
 гласно прѣдъ тогози който го стриже, та-
 ка не отваря уста-та си. Въ негово-то у-
 ниженіе отиѣ му ся съдба-та; а родъ-тѣхъ

с Дан. 4; 27.

2Тим. 2; 23.

т Евр. 15; 13.

у Быт. 20; 7;

47. Исх. 8;

8. Числ. 21;

7. 5 Цар. 15.

6. Іов. 42; 8.

Іак. 5; 16.

ф Соф. 5; 10.

x Іоан. 12; 20.

ц Іса. 55; 7,
8.